

מן משמט
נר מצוה
ק"ג א מ"י פ"ד ס"א
משמט קרבתה ס"ב
: 6
ק"ג ב מ"י ע"ג פ"ט
ס"ב ו"ז ס"ב
י"א משמט ס"ב מ"י
ק"ג ג ד מ"י פ"ז
ס"א משמט קרבתה
ס"ב כ :

מזכרה לענין סמיכה ו"ל דסמיכה מילתא אחרייתא היא אבל הכא
[ו] ענין לריבין מליקה ואי אלא גיטי מילתא בעלמא דמגלה לט
הכר מליקה העוף והבדלה היא כמו גמר מליקה ובהקפאה חזאת
המורה לא ילפינן לענין סמיכה היא כמו גמר מליקה ובהקפאה חזאת
יסול לנהוג בכל הנזכרים בצפוק
וסמיכה ליכא בצטר ומעשר דהתק
צ"ב ז' מוזס (מנחת ד"ר צ"ב) קרבת
ולא הצטר קרבת ולא המעשר
[ובזבחים (ז):] מלהקריב את הקרביהם
דענין זה צטר ומעשר ופסח : **
מ"ה חטאת העוף ממול עורף . פי'
בזבחים (ט) דהא סברא דמן החולין
נפקא ליה לרבי ישמעאל בעולת חובה
בהקפאה חזאת המורה דליהקפא טלוא
להדי ורפי' טלוא מחטאת והכי
גמריה בשילהי התורה (מנחת סג)
ומשמט ליה בין שולח העוף בין שולח
בהמה ור"ק לא משמע ליה מההוא
סיקפא אלא קרבתה בהמה דומיא
לחזא ושולמי וקפא דבסמך פריך
מזכיר טרו נפקא אלמא שולח העוף

אלא מן החולין . ולא משמט מעשר שני ולקמן (דף כג.) יליף לה
במחטא (א) גופה מלן : וצ"ע . שאין מחטא קרבה אלא ביום כדכתיב
בפרשת ית"כ (ויקרא ח) כי ביום הזה יכפר עליכם וגו' : וצ"ע
סימנים . שאין שגורותיו כשרות אלא ביום דמחטא (דף סג) (ד)
תורה אור ולקח הכהן ממן החטאת חלבצטו"
וקיימא לן במנחת דפ"ק (דף י.) כל
מקום שנאמר ארבע וכוונה איש אלא
מין ואי קפא למה ליה להאי חטא
למימר כמשפט מחטא בהמה לוקמיה
אחזתא העוף דליק מיניה וליקף
להא מילתא (ג) מה מחטאת העוף מן
החולין ט' דהא כוליה נמי אחזתא
בה ותלוק דהקריבו למחיה אחת
כדאמר חלוקה עולה מחטאת לענין
הבדלה לא פריקתא היא דהא חטאת
העוף לא כתיבה ביה חולין בהדיא
אלא בהמה כתיב דלקמן ובהיקף
ילפא מדאיקרי חטאת ורבי אלעזר
בהיקף איש חז"ג ואלעזר בהיקף
בדקדקס דקיימא לן (ובזכ"ר דף ע"ג)
בכל התורה למדין למד מלמד חז"ר
מקדשים : ז' מ"ה . בהמה כשרה ברוב שנים חף עולת העוף ברוב
שנים : פ"ל . בעולת נדבה ומלך אח ראשו והקטיר המחזבה ועמלה
דמו"ו ז' אפטר לומר כן מאחר שאח מקטיר הוא שולח אלא
מולק דנדך הקטרתו מה הקטרה הראש בעלמו והגוף בעלמו ט'
קד שטיה צ"כ והסם מפרש מין להקטרה שראש בעלמו והגוף
בעלמו כשאר אומר לאחר הקטרה ז' וחסט ארו בעלמו והקטיר
ארו"ו כ"י הקטרה הגוף אצורה הא מה אזי מקיים הקטרה ראשונה
בהקטרה הראש אלמא ז' הקטרות הן והשפוט מבדיל ביניהן : ח"ה
מליקת שולח העוף הראש בעלמו וכו' . והיטע שנים וחשילי מחובר
בשטר הבדלה חשיבה כדאמרו לעיל (דף ע"ג) ד' דבמליקה כתיב
ירמאן ק' הבדלה ומליקה כשמיטה וכל שיטע בשמיטה יטע בבדלה
שור שאין שמיטה ו' נזכרה ט' בבדלה נמי לא מעבד ולקמן (דף
כג.) פריך כיון דנפקא ליה הבדלה בעולה מהבא ל"ל והקריבו לקמן
בין מחטאת לעולה הא הכא כדאמרי כתיב דיבדיל והא כדאמרי כתיב
דלא יבדיל : כ' . ישמעאל אומר כמשפט מחטאת העוף . דליק מיניה
ולהכי אתקפא משום דבמחטאת כתיב (ויקרא ה) ממול עורפו ובמליקה
שולח נדבה לא כתיב אלא ומלך אח ראשו והקטיר" (טס א) ואין
מליקה כתיב בעולה אלא בשל נדבה וזו למדה מזו ולקמן פריך
ח"ק הא מחטא ליה ויחך סברא דמן החולין וזכור הימנע נפקא
ליה לרבי ישמעאל בעולת חובה בהיקפא חזאת המורה לפניה
ולמנחה וגו' דליהקפא טלוא להדי ורפי' טלוא מחטאת והכי גמרי
ליה בשילהי התורה (מנחת ד"ר ע"ג) ומשמט ליה בין שולח בהמה בין
שולח העוף ור"ק לא משמע ליה מההיא סיקפא אלא קרבתה בהמה
דומיא דשולמי ואס" : ו' ואיש מבדיל בסמך אחד . משמט צב"י אחד
דכיון דכתיב ז' יבדיל ואשף הכשרו בסמך אחד לא מה דעדיד טפ
מבשר הבדלה היא ובל סמין אי מלוח שמיטה בשוף לנחלם הלך
במליקה כ' מליק לכולו סמין לאו הבדלה היא , אבל בסמין ז' אפי'
מלוח לנחלם ליכא כדאמרי לקמן (ז) : לחיזי צב"י סמין אי"א
שכבר הוקפא להגיס : פ"ל והקריבו . משמע שנתן לה הכשר בהקריבה
לעולה ותלוקה מדין הקרבת מחטאת ומאחר שכתיב אחד הקיש וכתיב
אחד חלוק מכהבה כ' אקשינהו , לעול עורף אקשינהו , ור' פלגינה
מהבדלה פלגינה דרבי ישמעאל נמי לחמלק והקטיר דמ"ק סמך
ונפקא ליה מיניה הראש בעלמו והגוף בעלמו והא דנקט מעמיה
משהקריבו משום דמחמלק והקטיר לתורה בלא והקריבו לא מצי
יליף כדאמר לקמן (דף כג.) אליבא דר"ק דהא פ"כ ס"ל לר'
ישמעאל שנים דוקא כרבת דמין ומיין היקפא דמשפט אטול
עורף וחילוקא דהקריבו אהבדלה לעול למימר סמין אחד פלגינה
ואוקמיה ארוז שנים דהא לא שנים כתיב בקרא ולא רוב שנים כתיב
בקרא אלא הבדלה כתיבא ולא יבדיל וכי כתיב והקריבו בעולה
לחך ור"ק לה הקרבה אחת להשעיה הבדלה צ"א וכל שיטע
בשמיטה לרבי להבדילה ומישוט ז' סמין דישע בשמיטה יטע
בהבדלה דשולח לרבי אלעזר ברבי שמעון דגמר מול עורף
מגזירה טוה דלקמן לא מיבינה ליה היקפא דמשפט אטול עורף
וכמשפט מחטא בהמה לא ניחא ליה למימר משום דמשוף . ליק
גמרה מהיקפא דמשפט אחיות חיבור ראש וגוף במישוט סימנים
דלקמן ומילוקא לרוב שנים דלא מהכשר בסמין אחד , אלא לרבי
ישמעאל דמפיק היקפא לעול עורף והבדלה לגמרי משמע
אחיות ראש וגוף במישוט סימנים מנא חיהי אלא כרבתן ס"ל :
ארוז

[ובזכ"ר סג.]

במשפט חטאת חז"ר

דגרות הב"ב
(ב) חז"ר ד"ס ואיטו וכו'
דלא חז עליה ואטנע
ליכא למיגזר : (ג) בא"ד
ואבי דכסא דמוקפי לא
יבדיל וכו' : (ד) קרא וכו'
ארכא ביניהו פ"י ומשפט
(ז) ב"ד ורפי' חז"ר רוב
כ"ר ע"ס סימן :

שיטה מקובצת

(א) ולקמן יליף לה
במחטאת בהמה נחיה
סלוא דליקף מה חטאת
העוף : (ב) רבי חלמיש
בירושלמי איש חז"ר וסמך
בירושלמי : (ד) וכו' מאחר
שורה קטיר מה דהא
מחטא : (ה) פירושא לעיל
דמלך חז"ר וחסט : (ו)
דמ"ק שנין שמיטה
נזכרתו : (ז) ג"כ ג"כ נאמרת
פ"ו : (ח) חז"ר סביל
בסמך אחד וסמך ז' :
ל"א חז"ר סביל לכוז
שולקין בסמך אחד
וכתיב חז"ר בסמך
אחד דכיון וכו' :
[א] אבל הוא שמיטה
שמיטה מליקא איש אלא
גמרי : (י) כדנקט
דוק סמך : [א] רבי
מחטא חז"ר : [א] וכו'
פסוק ארכא כתיב :
[א] וכו' דוק רוב
כ"ר ע"ס סימן הראשון :

נמי בכלל וגרלה דעממיהו דרבנן דקסברי דלא מתוקמא היקפא חזאת
המורה לחולין משום דלא שייך בכל הקרבתה דליכא קרבתה נדבה
דלא ארו מחולין כדאמרו נמי לר"א בצוק התורה (טס דף ע"ג)
דגמר ז' פסח דורות חולין מפסח מר"ם אפי"ו דפסח כתיב בההיא
היקפא כדדרישין (ובזכ"ר דף ע"ג) : והקריבו אח קרביהם זה הצטר
מעשר ופסח וש"מ היט עממא כדפרישית לעיל משום דליכא קרבתה
נדבה דלא ארו מחולין ור' ישמעאל סבר דגמריהן הקפאה לחולין
כיון דמ"מ כל קרבתה חובה וזו נדר ארו מחולין : ו' א"ר מבידיל
בסמך אחד . פ"ה דכיון דכתיב לא יבדיל ושף הכשרו בסמך אחד
כל כמה דעדיד טפי מהכשרו הבדלה הוא וכל הסמך הוי מלוח בשוף
לנחלם הילך במליקה כ' מליק כל הסמין לאו הבדלה הוא אבל
סימן השני אפי' מלוח לנחלם ליכא וקפא לפירושו דלקמן בר"ש פ"ב
(דף כג.) אמתא כתיבא דהא דקמי' בשותם דיעבד אחד בשוף
וגרלה לפרש כיון דיעבד לא כפי שמיטה בסמין שני שייך ט' הבדלה
אלא במישוט הגמיר בסמין ראשון לא חיישינן כיון דכפי שמיטה
רוב ארו הסמין ואי"א דהכא משמע דל"י אלעזר בר' שמעון איש
חולק במחטאת העוף אלא סמין אחד והשני מיני מחובר דליק מיניה
שולח העוף שאין חוץ אלא רוב שנים ובזבחים פרק קדשי קדשים
(דף ע"ג) ארו"ו א"ר אלעזר בר' שמעון שמיטה שמדליק במחטאת
העוף והא דכתיב לא יבדיל מפרש הסם היט דאין לרבי להבדיל ואין
לפרש דהא דקאמר דכשאר ארו הראש בגוף מה היט אס ירלה
והא דקאמר ז' מה הלן בסמין אחד היט נמי אס ירלה לא יחזיק
אלא סמין אחד דהא אכרייה"א דלעיל דקמי' שנים ז' רוב שנים
מפרש ז' לר"ב רוב ז' לר' אלעזר בר' שמעון ולוקמה טלוא
כר"ב"ש ואי צ"ה ז' ור' צ"ה רוב ז' וצ"ה העור והרוטב [לקמן דף
ק"ג] נמי גבי פליה שאקדע רובה שוב איש חיבור ומיחך ומוקי לה
בפליה טולת יוס דכיון דלא חז עליה (ב) ולא פבלה ליכא למיגזר
דלמא חיים ולא קדע רובה ופריך אלא מעשה שולח העוף לר"ב"ש
לגזר דלמא לא אי' למטבד רובא והשפא בשלמא ז' אמריה שאסור
לחזק כל הסימנים פריך שפיר דלא כפי ברוב מלומס עד שיפסוק
רוב הגרלה מכהבה פ' יחוס ללמס לפי שירא שלא יחזק כל ה'
אלא ז' שרי לחזק כל ה' למה י' לגזור שס כלל דלמא חיים
וגרלה לפרש דדוקא ר"ש בן אליקים הוא דחיה ליה האי סברא
אליבא דר"ב"ש דחיה ליה בזבחים (דף ע"ג) דלא יבדיל היט דאין
לרבי להבדיל כל השנים ויסל להבדיל כל השנים אשילי קודם הזאה
והסוגיא ולעיל והעור והרוטב לא אחיהו כתיב אלא כרוב חסד
ורבא ואבי דהסם (ג) ומוקמין לא יבדיל לר"ב"ש קודם הזאה אלא
הבדיל פסול ליה ולא מפרש ליה קרא אין לרבי להבדיל אחר הזאה
אלא מוקמי לה קודם הזאה והכי איתא הסם הבדיל במחטאת העוף
ולא הבדיל בעולה פסולה וקאמר בגמרא מחי"א דלא כר"ב"ש דתק
אי' אלעזר בר"ש שמיטה שמדליק במחטאת העוף מצי בינייהו אמר
ר' חסדא מיני חטאת העוף מעבד איכא בינייהו גמלוח חטאת העוף
שולח מן (ב) ומנחה ובעולה מולק ומנחה ואיש מזה כדתיב הסם
השפא ק"א סב"י רבנן מיני חטאת העוף מעבד וכשהיה עדיין לא
עמרה כל מלוח הלך כשהבדיל סמין שני לאחר הזאה לא כתיב
מחך כ"ר בעלמא ופסול שמיטה מעשה עולה במחטאת ש"ס לחן
הבדלה ומיניו כמו גבי עולה ור"א בר' שמעון סבר מיני חטאת
העוף לא מעבד וכ"ר עמר כל מלוח וכשמבדיל אחר הזאה איש
אלא מחך כ"ר בעלמא ור"ב מפרש הסם שמיטה בסמין שני

בעולת העוף מעבד איכא בינייהו דלרבנן לא מעבד ולרבי אלעזר בר"ש מעבד דר"א לפסוח הזאה בין סמין ראשון לסמין שני
שלא יטהה ואבי' מפרש הסם רוב כ"ר י"א ע"ס סמין העוף מעבד איכא בינייהו דלרבנן לא מעבד ולכן זמנין לא מחך רוב כ"ר ע"ס סמין
כדאמרו דקודם הזאה וכשמבדיל אחר הזאה י' כ"ר מעשה עולה במחטאת ואפי' מחך רוב כ"ר (ג) [א] סמין הראשון גזרינן ארו היכא דלא
מחך ופסול ור"א בר' שמעון סבר דרוב כ"ר ע"ס מעשה עולה דכיון דמחך רוב כ"ר ע"ס סמין הראשון
כשמבדיל אחר הזאה מהה עומד ומבדיל ופי' האי גוונא בעולה לאו הבדלה היא ואבי' לטעמיה דס"ל דמהה איש עומד ומבדיל דהא פריך
לעיל ותקפי ק"ו שולח העוף דכ"ר בסמין וכו' מהה עומד ומעלה וליה ליה עממא כ"ר לקיים מלוח הבדלה ארו קאמר אמריה קמיה ר'
ירמיה פ"ה הכ' עממי דרב חסדא ור"ב ואבי' אמר ליה לא שמיט ליה הא דאמר ר"ש בן אליקים ט' מצי לא יבדיל אין לרבי להבדיל
ואפי' :